

דפייגור

יום ג', י"ט באייר תשפ"ב, 20.5.2022, גיליון מס' 5023

(עיקרי הדברים)

1. בית קברות

התקיים דיון עם ועדת אבלות. לגבי מצבות הוחלט שלעת עתה לא משנים דבר.

2. ערעור על דחיית בקשת בן משק, חבר לשעבר, בנושא קבורה עתידית

הבקשה להיקבר ביגור נדחתה על ידי הנהלת הקהילה, כי אינה עומדת בהחלטות ביטוח לאומי ומשרד הדתות. לצורך דיון, הועד מבקש ללמוד את הנושא לעומקו בהיבטים תכנוניים, כמה מקומות יש במצאי, כמה קבורות בשנה, מספר מבקשים חיצוניים לקבורה וכדומה.

יש לבחון את המשמעויות החוקיות של הבקשה וכן להחליט על הקריטריונים לבחינה הבקשות.

יש להתייחס לשאלה, האם לוועד הזכות או החובה המוסרית לקבוע מי כן ומי לא ייקבר ביגור, והאם לאפשר להיקבר ביגור בניגוד להנחיות המדינה.

צריך לזכור, כי בעבר הלא רחוק נשלל מיגור רשיון הקבורה ואנו מעוניינים לפעול על פי חוק.

3. מתווה השיון

עופר אדר הציג את עצמו בפני הנוכחים. עופר ערך מיפוי של המצב הקיים ביגור. המיפוי, מן הסתם, מורכב ועדיין אפשרי. הועד מבקש שעופר יאפשר באסיפת יגור כפרוייקטור לשיוך בכפוף להסכמות מולו.

עופר הציג את המתווה המוצע. המתווה יוצג באסיפה ויערך עליו דיון. החלטה תאושר בקלפי.

קליטת בנים - יגור רואה חשיבות רבה בקליטה של הבנים ביגור. כרגע אנו נמצאים במצוקה, שנמשכת כבר זמן רב, אך זו מתחדדת נוכח קבלת ההחלטה על שיוך.

על פי הנתונים הראשוניים שנאספו ישנם כ-600 בתי אב הזכאים לשיוך, אך זכויות הבנייה הן כ-700 דירות. הפועל היוצא מזה הוא שפוטנציאל הקליטה במצב הנוכחי הוא נמוך, ונצטרך לבחון את האפשרות להגדילו.

ביגור כ-390 דירות קבע, כ-120 דירות מעבר, כ-90 דירות קטנות וכ-75 יחידות בשלבים שונים של תכנון. 20 דורות בשכונת הבלוקונים יתחילו להיבנות ביוני 2022, 46 יחידות בשכונת הבריכה יתחילו להיבנות ביוני 2024, אם נצליח להיערך לכך. בניין של 8 דירות לקראת תכנון מתחת לארכיון יחל להיבנות ב-2024, אם יתאפשר.

מכאן שיקח לנו כשנתיים עד ששכונת הבלוקונים תאוכלס וכארבע שנים עד ששכונת הבריכה תאוכלס.

כל תהליך החלטות הביניים שבו, בין היתר, יסומנו הדירות לשיוך, לרבות איחודי דירות וכדומה, ידרוש מאיתנו חשיבה עמוקה ומתן פתרונות ביניים בנושא הקליטה.

נצטרך למצוא פתרונות ביניים מניחים את הדעת לטווח הקצר, לשנה-שנתיים הקרובות, ופתרונות אסטרטגיים לפריצת מחסום 700 הדירות כדי לאפשר קליטה גם בטווח הארוך.

סוגיית הקליטה וסוגיות נוספות בשיוך יעמידו אותנו כקהילה באתגרים מורכבים.

נושא הקליטה יובא לדיון באסיפה ולקבלת החלטה בהקדם.

כבכל שנה התכנסנו לטקס יום זיכרון מרגש וחשוב.

נאספנו בית יגור, משפחות, חברים ומכרים, לזכור, לכבד ולהוקיר את זכר חללינו.

ראשית תודות שלוחות **לבני ובנות הנוער היגורים**, אשר מתייצבים בגאון בכל שנה מחדש.

תודה גדולה **לבוועד אוחנה** ולצוות המדריכים המסורים (**גל, רועי, תבל, שני וקרן**), **ליעקב זך** על ההגברה והאדיבות, **לעמוס יובל** על הנגינה המרגשת ולצוות הקריינים המסורים גם הם (**ארנון שנער, ורד הלפרן, רוני יובל**)

בהזדמנות זו נודה מעומק הלב **לאמנון מאירי**,

על עשרות שנות תרומתו והתגייסותו לטקס יום הזיכרון לחללי הקיבוץ ועל העברת הלפיד הלאה לדורות הבאים.

איחולים חמים ותודה גדולה, **צוות הטקס**.

ישיבת הנהלת קהילה

ענף הבניין - הפער בין התוכנית לביצוע עומד על מינוס 182 אש"ח, נקטו פעולות להגברת הפיקוח והבקרה בענף ולהקטנת הגרעון.

סה"כ כל ענפי צוי"ש - גרעון של 236 אש"ח מול התוכנית בגלל ענף המזון והבניין.
חינוך - מאוזן, בריאות - מאוזן.

2. כניסה למועמדות

מוזמנת: **מיכל שמיר**.

מיכל הציגה את המועמדים/ות.

בני זוג של חברים:

- ליטל פרץ - בת הזוג של גל לוי (שהוא חבר קיבוץ).

ליטל מדריכת פלאטיס. עברה את כל האבחונים.

- קרן פורמבה - בת הזוג של עומר ברנע (שהוא חבר קיבוץ) עומדים להינשא. קרן, ירושלמית, מסיימת תואר שני בחינוך מיוחד. עובדת בגן חצב. עברה את כל האבחונים.
הוחלט: לאשר כניסה למועמדות של כל בנות הזוג.

כניסה למועמדות של בני משק ובני זוגם הנמצאים בתהליך ויש לסיים איתם את המהלך:

רז בניסטי ובעלה + תינוק

לואן רביב ובן-זוגה

יערה עזרא ובעלה + תינוק

בני הזוג של יערה ולואן עברו את כל האבחונים. בעלה של רז לקראת סיום האבחונים.

הוחלט: לאשר את כניסתם למועמדות בכפוף לקבלת דירות שישארו פנויות לאחר סיום המכרזים.
לא יתקיימו הפקעות של דירות.

3. מסלול בנים

בנים שהביעו את רצונם להיכנס למועמדות:

עמית וונדר, בנם של נעמי ואברהם וונדר. גר ביגור.

שני קשת, בנם של שגית וירון קשת. גר ביגור.

יובל טורץ, בנם של רחלי וגיא טורץ. גר ביוקנעם ומבקש לחזור.

הוחלט: לאשר כניסה למועמדות.

הערה: יגור נמצאת בפני צומת דרכים לקראת המשך קליטה. עקב ההחלטה על השיוך הישיר. יידרש דיון מקיף והחלטות לגבי אופן קליטה לחברות של בנים/ות. בכוונת הנהלת הקהילה וועד ההנהלה להוביל דיון זה.

4. התקשרות עם ועדת העיזבונות של המדינה

התקשרות לשם לקבלת מענקים לקהילה בתחומים שונים.
הוחלט: לאשר את ההתקשרות.

ישיבה מיום 26.4.2022

1. ערעור על מכרז דירות

התקיים דיון, הערעור התקבל.

2. ערעור על סרוב להגדלת דירה

התקיים דיון. הנהלת הקהילה מגבה את החלטת ועדת דירות. הערעור לא התקבל.

(הערת המערכת: עד היום לא פורסמו ביומן, למעט מקרים חריגים, החלטות מפורטות בעניינים אישיים, כגון דיון. עומדים זה מול זה, צינעת הפרט ועיקרון השקיפות. המערכת תיפגש עם מנהלת הקהילה ויו"ר ועד קהילה לבדיקת ההצדקה להמשך המדיניות).

3. דיווח על מסלול בנים

נמסר דיווח בנושא מסלול בנים לקליטה למועמדות. ישנו צורך לעשות הערכות וחשיבה מחדש בתחום, זאת לאור המחסור הקשה בדיון ובממשק מתווה שיוך הדירות. יש לערוך דיון משותף של ועד ההנהלה והנהלת הקהילה ליצירת הצעה כוללת, המטפלת בכלל ההיבטים, התחומים וההשלכות מנושא זה.
הנושא יובא לדיון והכרעה באסיפת הקיבוץ.

4. דיווח על הנעשה בענף הבנייה

רחלי ואודי מסרו דיווח על מהלך האירועים בענף בעקבות סיום הקדנציה של סיון שביט.

ישיבה מיום 10.5.2022

1. הצגת ביצוע תקציב רבעון ראשון לשנת 2022

מוזמן: **רני טנא - משרד כלכלי**.

התקציב אוחד לתקציב אחד, הכולל את תקציב צריכה ושירותים ואת תקציב קהילה בהתאמה למבנה הארגוני.

- העברות מעסקי יגור - עומדים ביעדי התוכנית.

- מס קהילה - משלמים 840 חברים את המס בגובה 775 ש"ח לחודש.

- סה"כ מקורות רבעון 7,770 אש"ח למול תוכנית של 7,354 אש"ח.

ענף המזון - ברבעון ראשון סיים בגרעון מול התוכנית מסיבות של עליות מחירי המזון, קורונה, קייטרינג לא רווחי.

ננקטו הצעדים הבאים: ספירת מלאי חודשית, שינוי חוזי הקייטרינג הישנים, צמצום בכ"א, חיזוק פעילות ההסעדה ללקוחות מסלול יגור.

ביום שלישי ט"ז באייר תשפ"ב 17.5.2022

הבאנו לקבורה את חברתנו

לאה מיטלברג ז"ל

בית יגור אבל עם המשפחה

1. דוחות ביקורת לשנת 2020-2021

הילית הלה: לגבי כל הדוחות שיוצגו כאן הערב קיבלתי שיתוף פעולה מלא ואת כל המידע שביקשתי.

"קרן מילואים" - כוללת קרן לעזרה הדדית וגם "מגירות" לאוכלוסיית בעלי צרכים מיוחדים וסיעוד. יו"ר קרן מילואים - יוסי בקר, מנהל הנהלת חשבונות ביגור. רק "קרן לעזרה הדדית" יש הנהלה. יו"ר הקרן היא יעל ס"ט רשף. הוגשו המלצות המבקרת לגבי תדירות מפגשי הנהלת קרן מילואים, התנהלות ה"מגירות" השונות, מורשי חתימה, הפרדת חשבונות הבנק של ה"מגירות" בקרן (יגור החליטה לא לבצע המלצה זאת בינתיים). "מגירות" בעלי צרכים מיוחדים ו"סיעוד" עדיין בשלב צבירה ולא נערכות מהן משיכות. ההוצאות השוטפות בתחומים אלה עדיין מבוצעות מתקציב הקהילה. הומלץ להקים הנהלה ל"מגירת בעלי צרכים מיוחדים". כספי הקרן לא מושקעים באפיקי השקעה פיננסיים. הנהלת הקרן דנה בנושא. יש להשקיע כדי לשמור על ערך הכסף. יש להציג את מאזן הקרן באסיפה ולפרסם את רישום ישיבות הקרן. הומלץ לערוך ל"מגירת הצרכים המיוחדים" דו"ח אקטוארי, כדי לדעת כמה צריך לצבור וכדי לתת מענה לכל הנוזקים. לדעת יגור, הקרן עדיין בשלב מוקדם מדי לביצוע הדו"ח.

"קרן עזרה הדדית" - נמסרו המלצות לגבי רישום הישיבות, השקעת הכספים באפיקים סולידיים ובצורה נפרדת משאר הקרנות, נוהלי הגשת בקשות וכתבי התחייבויות של הפונים, כולל דוחות פיננסיים פרטיים, אפשרות מתן הלוואות במקום מענקים, פרסום ודיווח דוחות שנתיים באסיפת הקיבוץ.

"השכרת נכסים לעסקים" - ענף הנדל"ן. הוגשו המלצות בנושא הפעלת תוכנה מיוחדת לתחום ניהול נכסי השכרה, תיעוד ורישום תקופת פטור מתשלום לשוכרים, פרוטקולים ביחס לשיפוצים, העסקת קבלנים על ידי ענף הבניין ולא על ידי ענף הנדל"ן (ההמלצה נדחתה על ידי הנהלת הענף מטעמים המקובלים על דעת המבקרת), הקדמת החתימה אצל השוכרים על הארכת תקופת ההשכרה, ביטוח תכולת המבנה על ידי השוכרים, גביית תשלומי מים, ארנונה וחשמל בזמן ולא במועדים מאוחרים ("שוטף" +), הסדרת רשימות והיתרים מול חברות הביטוח, הסדרת בטוחות מצד שוכרים ותיקים.

"ועדת תכנון" - נערך בתקופה שדוד ילין ריכז את הוועדה, אבל הוא הוגש כבר לפני שהייתה המרכזת הנוכחית. הומלץ להקדים את שותפות ועדת התכנון

בפרויקטים כבר בשלב הפרוגרמה, שיפור צורות הדיווח לציבור מבלי לפגוע בצנעת הפרט, צורך בנוהל סמכויות כללי לוועדה, שיתוף וערוך ועדת תכנון ביוזמות תכנון עסקיות כבר בשלב הראשוני (עד היום היום זה לא נעשה), קיום ישיבה משותפת לוועדת תכנון ומנהלי הקיבוץ לגבי האופן של ההתקשרות והדיווח בין גופי התכנון: "היו פרויקטים שבשלבם מסויימים ועדת התכנון לא היתה מעורבת ומעודכנת".

הומלץ שכל פנייה של מרכז/ת ועדת תכנון לבעלי תפקידים תהיה בכתב ולא בעל פה. הומלץ להביא את תכנון השטח לשכונת הבריכה לפני ראש ועדת תכנון, ולהגדיר ממשקי שיתוף פעולה בין הנהלת הפרויקט לוועדה. הומלץ שהוועדה תפרסם את החלטותיה לציבור במסגרת שיפור כללי של דרכי הדיווח ושיתוף הציבור בדיונים ובהחלטות הוועדה. הומלץ לקיים דיון לגבי פרסום בנייה פרטית (מחסנים ושיפוצים) ומה לדווח לציבור.

רן אזנקוט (ועדת ביקורת): הילית מסיימת בימים אלה שש שנות עבודה פוריה וטובה. הדוחות שהוגשו היום הינם האחרונים שנקבל ממנה. החלטנו מטעמי רוטציה ורענון לעבור לעבוד עם משרד אחר, רציני וידוע בתחום ביקורת פנים, "רוזנבלום, הולצמן-רואי חשבון". זה המקום להודות להילית בשם הוועדה ובשם יגור, על תקופה ארוכה של עבודה מקצועית וטובה. אפשר לדבר על תקופה ארוכה של שיתוף פעולה טוב מאוד שלה הן עם הוועדה והן עם הענפים. המלצות רבות יושמו ותוקנו.

2. תוכנית ביקורת 2022

אבשלום שוחר: בשנה שעברה הצגנו תוכנית חמישה סעיפים, שלושה בוצעו. אחד עבר לשנה הקרובה: ביקורת על ועדת דירות. העבודה החלה. לוועדת דירות אחריות בנושאים רגישים ומעוררי מחלוקת. הנושא השני לביקורת הוא "חצר יגור", כל שטח המחנה כיישות אחת: נוי, פינוי אשפה, מגרשי חניה, וממדים אחרים - תכנון, איכות חיים ובטיחות. היעד השלישי תאגיד "אורות יגור", ניהול והתנהלות.

הנושא האחרון הוא הערכות יגור לשעת חירום. במרכז הדיון הזה לאו דווקא הממ"דים, אלא היום יום השוטף במציאות של חירום.

לגבי ענף הנדל"ן, הדברים נאמרו בעדינות רבה. לא בטוח שתקין שענף של 11 מיליון שקל מתנהל על ידי אדם אחד. בכל מקרה, צריך לעזור לו לנהל את המערכת הגדולה והמורכבת שהוא מופקד עליה.

משולחנה של רחלי

שלום לחברי יגור,

הזמן חולף מהר והקיץ כבר משתלט על הצבעים בטבע.

בהתאמה, המציאות סביבנו הולכת ומקצינה ומדרדרת. האירועים הקשים מזכירים אווירה ותחושות שקיוונו שלא יחזרו.

נדמה שאנו האזרחים נשכחנו מלב, והשיקולים של נבחר הציבור אישיים, פוליטיים, אינטרסנטיים וחסרי אחריות ציבורית.

אצלנו ביגור, בינתיים, ממשיכים בשגרת החיים: החגים, אירועי חג המאה וכל מה שקשור בחיים ביגור. אנסה לגעת בנושאים ובעניינים הנמצאים על המדוכה ונידונו בהנהלת הקהילה, ובנושאים אחרים.

הטקס בערב יום הזיכרון נערך כמידי שנה ביד למגינים והיה מכובד, מרשים ומרגש - מעין מסע בתולדות המדינה ויגור. אזכרת שמו של שרון גל ז"ל החזירה אותי למפגש איתו בתנועת "הנוער העובד" חיפה במהלך שנת השירות שלו.

מסלול יגור - יום העצמאות וסוף השבוע שאחריו הביאו לפנינו רבות לביקור ביגור. צוות המדריכים נענה לאתגר והתוצאה - הכנסה מכובדת ונאה. מלוא הערכתנו לכל הצוות על המסירות, היוזמה והמאמץ להרחבת הפעילות ושידרוג התחנות, פשוט מחמם את הלב.

בריכת שחיה - אנו נערכים לפתיחה ביוני. במסגרת תקציב ההשקעות הוקצב סכום די גדול הכולל: התקנת רשת צל לבריכה הקטנה, רכישת רובוט, שיפוץ המלתחות ורכישה משמעותית של כיסאות ישיבה. בנוסף, יבוצעו יזום העצים, עבודת נוי וכל מה שנדרש.

מועצה אזורית - נפגשתי עם ראש המועצה, המנכ"לית, הגזבר וראש מחלקת היישובים במטרה להכיר את המועצה ואת מערכת היחסים עם המועצה. זאת מתוך רצון לקדם את ענייני יגור. אני חייבת לציין את הרצון והנכונות של אנשי המועצה לשתף פעולה ולעזור ככל יכולתה ליגור.

מערכת תקשורת קהילתית - לאור הצורך בערוץ תקשורת מרכזי ויעיל, שיאפשר לחברים גישה למידע

קבוע ומתעדכן, החליטה הנהלת הקהילה על קידום מהלך של הכנסת אפליקציית "מקומי", המציעה שירות כזה בקיבוצים רבים. מדובר באפליקציה ייעודית בעלת אפשרויות רבות על פי תפריט: ניהול קהילה, צח"י, תרבות, בריאות, קריאות שירות ואתראות, וכל סעיף שנרצה להגדיר ולהוסיף. האפליקציה נגישה וידידותית בניידים ובמחשב. צוות מיגור ידריך וילוה את ההכרות וההטמעה של המערכת החדשה.

פרויקטים - אנו נמצאים בסיום התכנון של גן משתלה ובהערכות לביצועו. כמו כן, בעקבות "קול קורא" של המועצה מתוכנן מתחם מסלולי אופניים ליד מגרש הכדורגל. המועצה השיגה שלושה רבעים מהסכום הנדרש. אנו נשלים את היתר.

דיוור - הדיווח היבש והמקוצר משיבות ההנהלה, על פי נהלי צנעת הפרט יגור, לא חושף כמובן את מורכבות ורגישות הנושא, ואת מצוקות החברים. ביגור מצוקת דיוור קשה. הפניות הרבות שהגיעו לשולחן הוועדה הביאו אותנו לחשוב ולבדוק פתרונות זמניים כמו, החייאת שכונת הקרוואנים ופיתרון קבוע - הקמת בניין קומות במגרש מול הארכיון. זאת, במקביל לתחילת עבודות התשתית של שכונת הבלוקונים ותכנון ובדיקה בשכונת הבריכה. עלינו לתת את הדעת על המצוקה הגדולה, ולהמציא פתרונות לטווח הקצר והארוך.

תרבות - עינב רוזיאו יצאה ללידה ולחופשה שתבוא בעקבותיה. מחליפות אותה יאנה פוליאר גרודמן בתרבות ונועה ברקן במועדון ובמרכז החוגים. לעינב תודה על העבודה עד הרגע האחרון בכדי לעשות כמה שיותר בתרבות. לידה מוצלחת. תודה ובהצלחה ליאנה ולנועה.

באחד מסירי השבועיים עם גלי גורביץ' הגעתי לפינה מחוייכת של פרחים צבעוניים, שגלי עשה מחלקים של כלים מהגדיש ונוצרה פינה נחמדה, שבקרוב יוצבו בה ספסלים שאפשר יהיה לשבת ולהנות. הפינה ליד משרד הנוי.

כל הכבוד ובהצלחה לצוות המאה בפרויקט יום הילד, ושאפו על גיוס חברים רבים לפעילות: להורים, לסבתות ולסבים, והכי חשוב - לילדים.

בברכת ימים שקטים ורגועים.

מפגש פתוח עם ראש המועצה עמוס נצר (26.4.2022)

אודי קינן: לראש המועצה ולמנכ"לית המועצה אתי לוי ברוכים הבאים וערב טוב לחברי יגור הרבים העובדים במועצה והצטרפו לפגישה הזאת. המפגש הוא פרי רצון המועצה ויגור לחזק את הקשר ביניהן, לדעת יותר על עשייתה ופעולותיה של המועצה ולהשמיע את קולנו.

עמוס נצר: תודה על המפגש הזה. אין לו סיבה מיוחדת, הוא בשבילכם. לשמוע אתכם. נדבר גם על המועצה, אבל דרך היבטים של יגור. אני מקווה שחברים עוקבים קצת אחרי מה שהמועצה עושה דרך הפרסומים והמדיות השונים. המטרה היא שאת מה שאנחנו עושים עם ובשביל יגור נעשה טוב יותר. היו הבטחות והיו תוכניות. אנחנו עושים מאמצים לקיים אותן ורוצים לשמוע איפה הצלחנו ואיפה לא. תודה לכל מי שבאו.

שכונת הבריכה, ופגישה משותפת בנושא הזה מתקיימת השבוע. יש בזה רק יתרונות. ליגור אפשרות לפרויקטים יוצאי דופן ברמת המדינה, בגלל המיקום שלה והקרבה לכביש 6, הצמתים המרכזיים והקרבה לחיפה. קשה לעשות את הכול לבד. התקיימו כמה פגישות טובות ואני מקווה שיקרו דברים טובים נוספים. יש דיבור על פרויקט לוגיסטי גדול. יש התחלות, אני מקווה שיצאו לפועל. כל היישובים, בעיקר הלא-יהודיים, תלויים במועצה ומבינים שלעבודה עם המועצה יש לא רק יתרונות. לגבי איכות הסביבה ונושא הקרקעות, היתה תוכנית מאוד גדולה של המדינה, "מפרץ החדשנות", המדברת על פינוי בז"י. התנגדנו לה בכל תוקף, לא לפינוי עצמו, אלא למה שתוכנן לקום במקום המפעלים האלה, בין היתר שכונה גדולה בקרבתכם. תוכנית גרועה שתפגע בצורה אנושה ומיותרת בחקלאות יגור, כפר חסידים ושער העמקים. התוכנית הזאת בוטלה ובמקומה יש תוכנית חדשה, "שער המפרץ", מצומצמת ביותר, ופוגעת פחות. התוכנית עדיין לא הושלמה. לא ברור לאן הולך הפרויקט של פינוי בז"י, הנושא לוט בערפל. מושפע גם מהמציאות הפוליטית. יצאה הצהרה כללית שזה אמור לקרות תוך עשר שנים. מדובר בעצם בעצמאות האנגרטי של מדינת ישראל. המפעל איפשר את אספקת תזקיית הנפט למדינת ישראל בהיקף של 450,000 טון בחודש, וכדי להמשיך את ההספקה לאחר הפינוי, צריך לשנות את כל מבנה נמל חיפה, כולל פתרונות איכסון. הנושאים עדיין לא פתורים. אנחנו תומכים בהצהרה הכללית ונעזרים גם בערן לרנר, אבל התוכנית עוד לא סגורה. אני מאמין שניתן לצמצם את הפליטות של בז"י. הם כבר צומצמו בהרבה, אבל אפשר בהרבה לחץ ובהשקעות גדולות להקטין אותן עוד יותר. נושא אחר שקרוב מאוד לליבנו הוא החינוך. חברות מיגור יזמו את הדיון בחינוך הדמוקרטי. היום ישנה שלוחה תוססת של הזרם הזה בנופית. היא גדלה כל שנה, ומאזנת את בית הספר היסודי בנופית שהלך והצטמצם בגלל

אחד הדברים שעשינו בשלוש וחצי השנים האחרונות הוא תוכנית רב שנתית להשקעות ביישובים. לכל קיבוץ הוקצה סכום על פי גודלו. ליגור הוקצו לפני שנתיים 1.3 מיליון ש"ח. כל קיבוץ היה צריך להגיש תוכנית לשימוש בהקצאה. האישור הוא כמעט טכני, מדובר בהשקעה ציבורית. בנוסף יגור מקבלת 130 אלף ש"ח בשנה לשימוש שוטף. יגור ניצלה עד עתה רק מחצית מההקצאה של 1.3 מיליון ש"ח, ונשמח שתנצל את מלואה. הגן החדש שעומד להיפתח לא היה בתוך ההקצאה הזאת, כי הוא תוקצב כבר בהקצאות קודמות. דברים שבוצעו: שיפוצים בחינוך הבלתי-פורמאלי, מיזוג בחדר האוכל, תשתיות בבית הקברות, ובתוכנית: גשר על נחל יגור, ממ"ד באחד מבתי הילדים, מגרש משחקים נוסף לילדים, סיוע לחגיגות 100 שנה ליגור, מסלול יגור. אנחנו פתוחים להקשיב לצרכים נוספים בתוך ומחוץ למסגרת.

בתחום הכלכלי שמתי לי מטרה לחזק את הצד הכלכלי של המועצה. נמצא כאן מתן ורקר, חבר יגור (בעלה של איטל הלפרן), מנכ"ל החברה הכלכלית של המועצה. זכינו שהוא בתפקיד הזה. לחברה כרגע הזמנות לפרויקטים בהיקף 150 מיליון ש"ח, כגון מבנה אקיי"מ, שתוכנן עוד בתקופת דבלה ישורון כראש מועצה, אבל אנחנו מממשים אותו, הרחבות בשער העמקים, באושה ובכפר מכבי, פרויקטים בתחום אנרגיה מתחדשת וגם בפרויקטים של התחדשות בחינוך. זאת לא רק חברה שעוסקת בבניין ובתשתיות. החברה הכלכלית שלנו גדולה מחברות של מועצות בגודל שלנו וסיימה את השנה האחרונה ברווח. שיתוף הפעולה עם יגור טוב, ויכול להיות טוב יותר. אודי ונוקי מובילים שיתוף טוב מאוד בשוטף. עדיין, כמו רמת יוחנן, פחות פתוחים לשיתוף עם החברה הכלכלית, אבל אני מקווה שיהיה שיתוף כזה, למשל בהקמת

משקיעים גם בתחום הספורט. נכון שיש לי פינה חמה לכדור מים, אבל אנחנו משקיעים בכל תחומי הספורט. יש למועצה "תוכנית אב" בתחום הספורט שאושרה על ידי ההנהלה, ובמסגרתה זכינו במכרז להקמת "בית הנבחרות" לקבוצת הצעירות של המדינה בכדורגל באזור הצפון. מתקנים כאלו כבר פועלים בשפיים ובאשקלון. המתקן הזה יוקם בשטחים של אושה, בתקצוב של 20 מיליון שקל של המדינה, ויכלול שני מגרשי כדורגל. סמוך לו יוקם מרכז מסחרי ובעתיד גם בריכה. ההמיזם הזה יקדם ויפתח את כל תחומי הספורט. החברה הכלכלית נערכת לתחילת הבנייה בזמן הקרוב ביותר.

לגבי היישובים הבדוויים (בתשובה לשאלה), ישנם שלושה יישובים, השקענו בהם הרבה בכל צדדי החיים. אנחנו ממשקים להשקיע בהם הרבה מאוד. לא כל הדברים על שולחן המועצה. חלק מהדברים לא פתורים. יש סכסוכים בין חמולות. אנחנו עושים ככל יכולתנו. היו בשלוש השנים האחרונות שבעה מקרי רצח, זה הרבה. בסך הכול צריך לדאוג לאוכלוסיה שרוצה חיים שקטים וטובים יותר.

התייחסות להערות חברים

בתחום הרווחה אנחנו לא מתערבים בהחלטות של היישובים. אפשר למצוא תקציבים לדברים שאתה מעלה. ייכנסו עובדות סוציאליות נוספות, ונמשיך לעזור בתחום הצחי". מטרד המכוניות משותף לעוד יישובים ונמצא בטיפול.

ערן לרנר: לגבי הפחים הכתומים, הם נכנסו ביוני האחרון לכל היישובים, להוציא את שלושת היישובים הבדוויים. אנחנו מודעים לבעיית הגודל (הקטן) ועובדים מול תאגיד המיחזור והמשרד להגנת הסביבה על תדירות הריקון שלהם והגדלת המספר. אני מקווה מאוד, שבעזרת המשרד הממשלתי נגיע לפינוי שבועי של הפחים האלה. יגור הוסיפה מעבר למה שניתן. זה עדיין לא מספיק. עוד שבועיים נגיש "קול קורא" בהיקף 430 אלף שקל לגבי הסדרה של נקודות המיחזור במועצה. חלק מזה יגיע ליגור ונוכל להשתמש בזה לגידור והסדרה של נקודות המיחזור. זה יפתור את בעיית הנראות והסדר של חלק מהמקומות.

עמוס נצר: לגבי השכונה החדשה של נשר, אני לא יודע איפה עומד עניין בניית השכונה החדשה. רכסים עומדת להיות עיר חרדית גדולה. כרגע היא מאכלסת 14 אלף תושבים. יש שם שתי שכונות, המדינה עושה לה קידום ופרסומת. מתוכננים 40 אלף תושבים. רכסים עצמה עדיין מועצה, ולא ממחרת לגדול, כי היא תלויה בתעסוקה. אני לא צופה שייסגרו שם כבישים, לא כאלה שיפריעו לתנועה שלנו. אין ספק שהיא תגדל. זה ישפיע בעיקר על כפר חסידים.

לגבי המטרונות, היא אמורה להתחיל לפעול בקרוב, לא יודע על בעיה ספציפית הקשורה ליישובים או למועצה.

לגבי ניקיון הפארקים במועצה. יש שני פארקים כאלה, בציפורי ובקישון. המצב לא כל כך גרוע. שווה לבקר וכדאי גם להגיע למסעדה החדשה בראס עלי בפארק ציפורי, כדי לעודד עוד עסק בקהילה. בפארקים יש עובד ניקיון של המועצה המנקה כל יום, ויש שיתוף פעולה עם גופים ארציים. הניקיון שם הוא אתגר מתמשך.

הזדקנות היישוב. התרומה של אנשי יגור היתה מכרעת, ומספר הילדים מיגור בו הולך וגדל. נקווה שתהיה לו המשכיות במסגרת המועצה. דבר נוסף בתחום החינוך הוא המעבר לחמישה ימי לימוד בשבוע. עשינו את זה מהר ומקצועי, בעזרת משרד החינוך והסתדרות המורים. השקענו בזה הרבה כסף ובאנו לשמוע אם יש שביעות רצון. הסטטיסטיקה היא שמעל 80 אחוז מהילדים מגיעים לפעילות הלא פורמאלית בימי שישי, כולל ימי שיא אחת לחודש. הפעילות במשך השבוע עדיין לא אופטימאלית אבל אנחנו עובדים על זה. לא כל המועצות קיבלו את האישור לעבור לחמישה ימים ואנחנו הצלחנו.

אנחנו מנסים לחזק את התרבות המקומית, "יד למגינים" היה אתגר גדול, בעיקר בתקופת הקורונה. עמית שילה מוביל את זה מכיוון יגור, ואנחנו עדיין מחפשים את המתכונת האופטימאלית. מדובר באולם פונקציונאלי ואטרקטיבי ואפשר לפתח את הניצול והשימוש בו. לגבי תרבות מקומית, אנחנו מטפחים שיתוף פעולה בין היישובים. "אוניברסיטת החורף" הגיעו לצערי מספר קטן של חברים מיגור. התקיימו הרצאות ברמה גבוהה ביותר, האולם ב"דורות" היה מפוצץ. אי אפשר היה להשיג כרטיסים. הגיעו אנשים מכל המועצה. אין סיבה שזה יקרה רק בגוש. אירועי הקיץ הקרוב יהיו מגוונים יותר ומפוזרים יותר. נעשות פעילויות בתחום הצעירים, נפתח מרכז צעירים במועצה, ענת מלכין מעורבת בזה מאוד. מתקיימות פעולות שונות: "מרכזי צמיחה" ועסקים קטנים, סמינר בנושא היין, קורס דירקטורים, קורסים בשיווק, השקעות בשוק ההון. פתחנו תוכנית 24 מלגאים בשיתוף עם מפעל הפיס, לפיתוח העתודה הניהולית והעסקית הצעירה שלנו במועצה עם משתתף אחד מיגור. הם העתודה שלנו, פועלים במחלקות השונות של המועצה, וצריך לשתף אותם בהנהלות המקומיות.

עשינו דברים בנושאי הביטחון והפיקוח שרלבנטיים יותר ליישובים הפחות מאורגנים, לא לקיבוצים. אני יודע שיש חוסר שביעות רצון ממה שיגור מקבלת בתחום הרווחה. איל שריג נמצא כאן ואנחנו עובדים איתו.

שתי פעילויות נוספות שאנחנו מנסים לפתח ולהרחיב הן בתחום החדשנות הטכנולוגית בחינוך, במסגרת מייזם "אייג" ותחום הספורט. מייזם "אייג" (גילאי א-י"ב) ילווה את כל בתי הספר במועצה. הוא כבר פועל בחלק מהם. מדובר במייזם "אקו-סיסטם", כלומר ביצירת סביבה של יזמים וגורמים שונים בתחומים טכנולוגיים-חינוכיים, שמנסה לייצר המצאות, סטרט-אפים, שיטות ואביזרי למידה בתחום החינוך. החברה הכלכלית שלנו מפתחת פעילות תלמידים מחוננים, הקשורה לזה במכללת "אורנים" במבנה ששייך למועצה. מערכת החינוך בזבולון, בכל בתי הספר שלה - ביישובים היהודים והלא-יהודיים, וכיתות השמע (ילדים חרשים), תהיה "הפיילוט" של התוכנית הזאת. מכללת אורנים זכתה במכרז להפעלת הממד האקדמי של הפרויקט. הפרויקט הזה כבר קורה, נבחרו 13 יזמים, שייכנסו לבתי הספר ויתחילו לעבוד בסתיו הקרוב. מחפשים עבורו משקיעים נוספים. המיזם מקבל גיבוי גדול ממשרד החינוך ובתי הספר, הכול כדי להכין את התלמידים שלנו לעולם העסקי והטכנולוגי. ההמיזם - בהוכלת המועצה ואין מקביל ודומה לו בארץ. אנחנו

קל. המועצה צריכה להיכנס לתחום הזה, אולי יגור תהיה הפיילוט כדי להסדיר את הבנייה הזאת. יהיה יותר זול ויותר מהר, כדי שלא יבוא ראש מועצה חדש שירצה לעשות על זה "קופה".

נעם שפיגלר: לגבי הגשר הגדול מעל בית אחווה, אנחנו לקראת תחילת העבודה. חלק מהעבודה במימון המועצה. יהיה גשר להולכי רגל שיחבר את המדרכות משני הצדדים.

עמוס נצר: לגבי מפגעי בטיחות בכביש העוקף ובמגרש הכדורגל הסינטטי, הפנייה צריכה לבוא מהציבור ומהתושבים, המועצה תעזור. הכול תלוי ביוזמה של האנשים בשטח ושיתוף הפעולה של הנהלת הקיבוץ. הבטיחות היא בעדיפות עליונה.

לגבי הכלבים, בעיה של מועצות רבות, וגם בערים. גם ביגור יש פיקוח ומחולקים דו"חות, אולי לא מספיק. דרושה גם עבודה בתוך הקהילה, כדי לקבוע כללים פנימיים. פיקוח מבחוץ הוא לא התרופה המושלמת. יש עוד תוכניות בתחום הזה, לא נפתור את זה בלעדיכם. נכנסה לעבודה וטרינרית חדשה ואני מקווה שזה גם יעזור.

דבלה ישורון: המפגש הזה מאוד חשוב. חשוב שהגיעו חברי יגור העובדים במועצה. יגור עומדת בפני החלטות השיוך, לאחר שהחלטנו על קניין ישיר. יגור ברובה בתים משותפים. הנושא לא פתור. בדרך לשיוך ולפרצלציה, החברים יצטרכו להסדיר את נושא הבתים. לא לכל הבתים הסדרי בנייה שדרושים למכירה. תחום פרוץ הוא נושא הפרגולות, ובהרבה בתים בנייה לא חוקית. אם נסדר את זה מראש, יהיה יותר

אנא טובה
אלית ואלון חלי
ולכל בני המשפחה
אהלאת הנכדה מילה
בת אנה ויוחאי

אנא טובה
לאוקה בניסטי
ולכל בני המשפחה
אהלאת הנכד איתי
בן ארז ויוטם

אנא טובה
לספרה ונעם צוק
ולכל בני המשפחה
אהלאת הנכד ערן
בן איוב ואיתי

אנא טובה
לסומרי ורעות שוקרון
לשוקי שער ויפה זכאר
ולכל בני המשפחה
אהלאת הבן הנכד עופרי

מבקשת להאיר על אשה צנועה
העושה מלאכת קודש במשך שנים רבות.
צילה פז
תודה רבה לפנים המאירות שלך,
נעם הליכותיך,
מתן שירות לאורך שנים באדיבות,
מקצועיות ויעילות.
תבורכי כבריאות איתנה
כמו בסרט ראיתי לאורך ההיסטוריה שלי כאן
כמה עזרת והיית כסלע איתן
בזמנים שהיו מורכבים.
כמו אז כך היום יצאתי ממך
והשארת טבילת אהבה בליבי.
כרמלה בר

הודעות
מ-1.7.2022 מרכז מיון קהילתי לין מרחיב את שירותיו וישמש
במוקד לרפואה דחופה בשעות הערב: רפואה כללית למבוגרים,
רפואת ילדים, טראומה/אורטופדיה, שרותי רנטגן, בדיקות
מעבדה, שירות בית מרקחת.
שעות פתיחה: ימים א'-ה': 19:00-23:00
ימים שישי ושבת: 12:00-23:00

אנא טובה
לרותי ושמוליק זערא
ולכל בני המשפחה
אהלאת הנכד אביה
בן מיכל ואלמוז

ניווט תחרותי לשנת המאה ליגור

שי ס"ט (מפיק, משרטט המפה, מתכנן המסלול, וגם בעל החידות)

טקס חלוקת הפרסים למנצחים בקטגוריות השונות עם פרסים מגניבים ממשלת יגור. קצת חבל שמעטים מיגור באו להתנסות בספורט התחרותי - ממליץ מאוד לבוא ולהתנסות בפעם הבאה. במקביל נערך גם "ניווט בכיף" - ניווט משפחות, שעבר בין נקודות ציון הסטוריות בקיבוץ, מלווה בכתב חידה מאתגר. מיגור הגיעו כ-10 משפחות שניווטו, נהנו (על פי התגובות) וקיבלו תעודה בסיום. כל הכבוד לנווטים! השרב שירד עלינו בשבת קצת העיק, אבל בסופו של יום כולם נהנו. בהחלט יש מקום לאירועים מסוג זה בעתיד, ואולי זו תחילתה של מסורת? נקווה להשתתפות רחבה יותר של חברי יגור באירועים הבאים. תודה לאנשי יגור שתמכו ואיפשרו אירוע מכובד, שנתן הזדמנות למאות נווטים לחגוג ליום אחד עם יגור.

בשבת ה-14 במאי התקיים ביגור ניווט "יגור 100" - אירוע ניווט ספורטיבי לכבוד חגיגות מאה שנה ליגור. מי מתושבי יגור שיצא החוצה בשבת בבוקר (או העיף מבט דרך החלון), יכול היה לראות נווטים בגילאים שונים רצים בקיבוץ על השבילים, מחפשים (ולרוב גם מוצאים) את תחנות הבקרה המסומנות במנסרה (קוביה) בצבעי כתום לבן.

האירוע התחלק לשניים: אירוע תחרותי ואירוע עממי - ניווט משפחות ("ניווט בכיף"). בסיכומו של יום, האירוע הוגדר מוצלח מאוד. באירוע התחרותי השתתפו כ-200 נווטים: צעיר הנווטים בן 7 והמבוגרת ביותר בת 80! איזה ספורט נפלא המאפשר מגוון כזה של אפשרויות. התגובות היו טובות ואוהדות, ניכר היה שציבור הנווטים נהנה מאוד. לקראת סיום האירוע נערך

כתב החידה לתחנות

1. מקדחת, מפרעות או מתאונות עבודה היו רבים הנופלים, מי אלה שהונצחו בשדה שיבולים?
2. חברי הקיבוץ הצעיר קמים עם שחר לעבודה, אחרי שאת מחצית הלילה העבירו ב... בעמדה.
3. "הוואדי" או אם תרצו "נחל יגור", איזה שם בעבר היה שגור? ואדי...
4. כאן, הרבה לפני שהמציאו את הקורונה היו כבר מתבודדים, כי אין יותר חשוכה מהבריאות ב...
6. כשרצו להגיע ללא הפסקה, ממרום 54 לגדה הרחוקה השתמשו ב...
7. מלמטה הוטמנו מחסני הנשק, וממעל טיפלו ברכבי המשק, ב...
8. פעם כשרצו לשתות את הנוזל הצלול, הלכו למבנה האבן הקטן בעיגול ... הרי הוא ה...
9. האם זו אמת, האם זו בדיה? היא באמת הגיעה מסוריה לסעודיה?
10. האם למישהו יש השערה, מהו בית החיות במתחם המשטרה? הרי היא ה...
11. חזית המבנה עוטרה בזו החידה - כדי לעטר איזו ועידה?

תשובות (לא בסדר הנוכח): אומגה, שומריה, השלושה, אורווה, עיגול, שמירה, מוסך, החיג'אזית, בית-הילדים, סביל, צביה.

ראיון עם עמוס נצר – ראש המועצה האזורית זבולון ראיון אישי רחלה סגל

"צריך לדעת לחשוב מחוץ לקופסה ואומץ לנסות דברים חדשים", אומר עמוס נצר ראש המועצה, בתשובה לשאלה איזה טיפים היה נותן לזים מתחיל בניהול מפעל. "מי שרוצה לפרוץ קדימה בעסקים, צריך לדעת לעבוד קשה ולהיות מחוייב. להיות מוכן לוותרים ולעיתים להתפשר גם בעניינים אישיים ומשפחתיים. בעסקים יש הרבה פוליטיקה. הדרך להסכמות עוברת לעיתים קרובות דרך משא ומתן ארוך ומייגע. יש פריצות דרך ויש נסיגות ולכן חשובות סבלנות ואמונה במה שעושים, לצד עקשנות וחתיירה למטרה".

עמוס נצר, ראש המועצה, חבר קיבוץ רמת יוחנן, הוא איש של כלכלה. כשהוא מדבר על צמיחה, הוא לא מדבר על גננות וגיודולי שדה אלא על עשייה, ניהול פרויקטים וכלכלה. נושאים כאלה מדליקים את התלהבותו. מאיש מופנם, הבורר את מילותיו בזהירות. הוא מתגלה כאיש שיחה מעניין, שדיבורו קולח בשטף. לשאלה איזה ספר קראת לאחרונה הוא משיב: "מוליכים להצלחה" מאת דדי פרלמוטר, שהוא מחלוצי תעשיית ההייטק בישראל ועומד מאחורי המצאות ששינו את עולם הטכנולוגיה. בסיפורים שכתב על מפגשים עם אנשים וקורות חייו הוא נוגע בסוגיות ניהוליות, חברתיות וטכנולוגיות. זהו תחום שמאוד מדבר לליבו של עמוס נצר, שמאחוריו יש הצלחות מוכחות בהכנסת חידושים טכנולוגיים וניהול, השואף "למצוינות תפעולית ופריצה לשווקים חדשים". שני המפעלים, בהם רכש את ניסיונו הם: פלרם, בקיבוצו רמת יוחנן ואופטיקה-שמיר. שניהם שגשו בעת שהיה מנהל, גם בתקופות של האטה במשק הישראלי. "במשך שמונה שנים שהייתי בפלרם צמחתי תוך כדי הניהול", הוא מוסיף בחיך. "לא הייתי לבד", הוא מדגיש "בסופו של דבר זה אנחנו ולא רק אני. אבל יש לי חלק בהצלחה הכלכלית של שני המפעלים האלה ומרגיש גאה בהישגים שלי".

הראיון הזה התקיים בערב יום העצמאות, במועצה. מלבדי, נכח גם גדי רביב. לפני המפגש הגשנו רשימת שאלות. לא תמיד היינו צמודים אליהן. לא נכנסנו לוויכוחים אידיאולוגיים ולא לפרטים במיזמים שאותם הוא מוביל, אלא לרוח המעשה וצדדים שפחות מוכרים לנו, אבל נראים לא פחות מעניינים.

לפני שלוש שנים הוא נבחר לראשות מועצה אזורית זבולון. באופן טבעי כלכלה וניהול הם חלק בלתי נפרד מעיסוקיו גם כראש מועצה. מה שבוטל בשיחה שלנו, שגם כשהוא חושב על מצוינות: בחינוך, בצבא, במנהיגות ובספורט, הוא מסביר את זה במונחים של כלכלה. הנושאים האלה זורמים אצלו בדם. ויש לו רעיונות אותם הוא יורה לכל הכיוונים. לאחרונה, נפתח באורנים המרכז לחדשנות טכנולוגית חינוכית edge. המרכז הוקם ביוזמתו והוא משלב חינוך ורצון לחשוף את בוגרי בתי הספר במועצה לכלים חדשים, שיאפשרו להם כניסה לעולם העתידי של הייטק ומפעלים המבוססים על טכנולוגיה

מתקדמת ועתירת ידע. חזונו מבוסס על שילוב של חינוך, הקניית ידע והתנסות בתוך חממות טכנולוגיות שיעזרו לבוגרים הצעירים בצאתם לחייהם הבוגרים. בטקס הפתיחה שהתקיים באפריל האחרון הוא אמר במהלך ההתכנסות החגיגית: "המורים מצאו עצמם מלמדים בעולם חדש, אבל הטכנולוגיה שמשפיעה על כל היבט אחר בחיינו לא הצליחה לחזור את כתלי ביה"ס" והוא מחדד את הדברים "המטרה היא לתת לחברות שמתמודדות עם אתגרים רגולטריים וכלכליים ייחודיים גישה לשני יתרונות משמעותיים בתחום החינוך: גב אקדמי מחקרי חזק והתנסות במערכת החינוך ההטרוגנית בזבולון, המורכבת ממוסדות חינוך יהודים, ערבים, בדואים ומוסדות חינוך מיוחדים". בהמשך דבריו הוא מספר: "עשרים חברות הגישו מועמדות לתוכנית שנתית הכוללת מעטפת עסקית טכנו-פדגוגית. ולא פחות חשוב מכך, סביבת בטא של מערכת חינוך מגוונת לביצוע פילוטרים ואיסוף מידע מהשטח".

הקמת המרכז לחדשנות טכנולוגית מעיד מבחינות רבות על רוח המפקד, שהיא משפיעה על העשייה כמעט בכל המגזרים במועצה. בשיחה עם ענת טנא-מלכין, אחראית על "ציפוריה", שהוקמה כמענה לאוכלוסייה הצעירה במועצה ולחיילים משוחררים, ומתן ורקר, מנכ"ל החברה הכלכלית במועצה, הם מעידים, כל אחד מכיוונו, על רוח רעננה של התחדשות והידברות עם כל המגזרים במועצה ועם אוכלוסיות מגילאים שונים. "בסך הכול", אמר אחד מהם, "רואים בשטח, תוצאות בהן סך החלקים גדול מהשלם".

"העשייה הציבורית", הוא אומר, "היא משהו חדש עבורי. זו עבודה שונה מניהול מפעל, אבל משלבת ניסיון חיים שצברתי בעבודתי גם עם ציבור וגם בלימודים" (סיים בהצטיינות תואר שני במדיניות ציבורית מאוני-תל-אביב). לאורך כל חייו הוא יודע ומכיר שלמרות שפוליטיקה בארץ היום טובלת ידה בפייק-ניוז, הטעיות ונאמנות למנהיג ולא לרעיון, עדיין לגביו היא

להעלאת המורל? התחביב שלי הוא עשיית יין. אבל אני מודה שגם לזה לאחרונה יש לי פחות זמן.

אל מי אתה מתחבר פוליטית? אבא שלי היה איש של פרס ז"ל. אני, לעומת זאת, מאוד אהבתי את רבין. אני מאוד מתחבר אליו. אגב, למרות שאבא היה איש של פרס, הוא ורבין נשארו חברים טובים עד יומו האחרון של ראש הממשלה המנוח.

איזה ספורט אהוב עליך במיוחד? כדור מים, כמובן. האגודה הזאת הוקמה לפני חמישים שנה ברמת יוחנן. השתתפו בה דורות של שחקנים מרמת יוחנן ומהיישובים בסביבה. אני עצמי הייתי חלק מהקבוצה וגם ארבעת בניי שיחקו בה. אני מלווה את הקבוצה לאורך שנים ומרגיש את ההמשכיות שלה כמפעל חיים (בצעירותו היה עמוס שוער נבחרת ישראל בכדור מים).

מי המאמן של הקבוצה? (מחייך). טל גרודמן (בן יגור), עושה עבודה מצוינת עם הקבוצה והתוצאות מראות כי בשנים שהוא משמש כמאמן ראשי, קבוצות הגיל השונות זוכות באליפויות ומביאות גביעים למועדון.

אוהב ספורט? מאוד. כמועצה אנחנו משקיעים הרבה בספורט. בספורט הדגש הוא על הנוער וזה תורם לחינוך.

מה אתה מאחל ליגור בשנת ה-100 שלה?

אתם בתקופה של שינויים. בכל שינוי יש אתגר גדול, שהוא יעבור בצורה טובה. מאחל לכם שתעברו את התקופה הזאת בקלות ולשביעות רצונם של החברים. אני יודע שזה לא קל אבל מאמין גדול ביכולות הגבוהות של יגור. מאחל לכם שהכול יעבור בשלום ובהצלחה.

אינה מילה גסה. עמוס, הוא נצר למשפחה שמקצועם היה פוליטיקה. אז, הפוליטיקה עדיין הייתה ברובה דרך לבנות את המדינה. סבו, שרגא נצר, היה "ממליך המלכים" במפלגת מפא"י ואיש קרוב מאוד לראש הממשלה הראשון דוד בן גוריון. סבתו, דבורה נצר, הייתה חברת כנסת מטעם מפא"י, מהכנסת הראשונה ועד לשישית ועסקה בחינוך וקידום זכויות האישה העובדת. "האמירות שפוליטיקאים הם אנשים מושחתים צורמות לי מאוד", הוא אומר. "סבא וסבתא שלי היו אנשים רציניים ומסורים לעבודה הציבורית שלהם. הם ראו בזה שליחות מטעם הציבור שבחר בהם. זהו מקצוע וצריך לעשות את זה נכון. אני למדתי אצלם את היתרונות של עבודה מאחרי הקלעים. זו אמנות בפני עצמה", הוא מוסיף ואומר, "זה סגנון אחר של פוליטיקה ואני גאה בהם עד היום".

בתפקידך כראש מועצה, מה אתה מצפה שיקרה בטווח הקרוב? בטווח הרחוק?

האיזור שלנו מבוקש מבחינה גיאוגרפית. זה מציב הרבה אתגרים. בטווח הקרוב: מקווה להעמיק את הכרותי עם ישובי הסביבה. שאצליח לשמור את המועצה כמרחב כפרי. בטווח הרחוק אני מצפה שאצליח להוביל לשינויים שיתרמו לשגשוג חברתי וכלכלי ולשיפור איכות החיים. בעיניי, זו השליחות שלי.

רומן אחרון שקראת? אל תספר לאחיד מאת מאיר שלו

הצגה אחרונה? ביד למגינים: סאלח שבת, זקופנה. מצטער כראש המועצה יש לי הרבה פחות זמן.

מה אתה עושה לשמירת הכושר הגופני? הולך יומיום, עושה יוגה פעמיים בשבוע.

כמעין המתגבר: עולה ומתגברת מודעות החברים

ושיתוף הפעולה מצידם להסדר מיחזור וקבלת כספי פיקדון אריזות 30 אג'. המבצע התחיל באמצע מרץ. מאז כבר נאספו כ-10,000 בקבוקים/מיכלים.

איריס בירמן: יותר ויותר אנשים מבינים את הפרוצדורה ומשתתפים. כשמתמלא הכלוב, מגיעה המשאית מתאגיד המיחזור "אלה", משלמת ולוקחת את "הסחורה". השירות לא מוגבל לבקבוקים, אפשר להביא פחיות ומיכלים שנושאים את התווית של "פקדון 30 אגורות". אריזות ללא תווית לא נאספות כאן ולא משולמות, אלא צריכות להיות ממוחזרות דרך הפחים הכתומים. אפשר להביא אריזות ובקבוקים בשעות הפעילות בכלוב, ישר לקופה. נא לא להביא יותר מ-20 אריזות/בקבוקים בשעות הערב, כדי לא להשבית את הקופות. עדיף בשעות הבוקר או בתאום עם שיי עוגן.

המועדים של ניסן ואייר - בסך הכול שלושה שבועות, ומועד רודף מועד: עוד לא חולף ליל הסדר וכבר מתכוננים לימי הזיכרון - יום הזיכרון לשואה ולגבורה ויום הזיכרון לנופלים במערכות ישראל, ותוך כדי - גם לחג העצמאות. מועדים עמוסים, לא פשוטים, הדורשים להכנתם כוחות פיזיים ונפשיים.

לאלה שעוזרים ותורמים לטקס - תודה.

נעם נויפלד, שירה בניסטי, רותם פטישי - עיצבו את פואייה יד למגינים עם תמונות הנופלים. עזרו להן - **נטע שפירא, נתנאל אדלר ומתן בניסטי**.

ליה איילון, רביד חיון, נגה שגיא, עדי טנא, אלה זוארץ בהדרכת **יאנה פוליאק-גרודמן** - שיצרו את הריקוד שפתח את הטקס.

יונינה דור ושירה קיגל - על הטקסט.

קריינים - **אמיר אלעד, מורן אלעד, שחר פוגל, דניאל רביב, יעל ס"ט-רשף**.

שוקי אחישר ויותם ורדי - שהביאו נימה אישית מרגשת: שוקי על אביו ליובה גוקובסקי ויותם על אחיו ערן.

זמרים וזמרות - **מיכל שמיר, מרי נהרי, יצחק פורת, אור כרמי, רות בארי, דליה מדלינגר, יובל זך, משה מחלב, נירית למדן, נוי לוי, ליטל ברקן, דניאל רביב, רומי רשף, ענת עוגן**.

אחריות מוזיקלית - **ספה סוויצקי, מוזיקה ועיבודים, עבודה עם הזמרים - ליטל ברקן, פסנתר - ניר בלום. ליעם מדלינגר** - על הקרנת המצגת.

שולי שלו - על ארגון מניחי הנרות והכנת ארוחת ערב.

מיכל מלכין - עיצוב פואייה חדר האוכל, עיצוב הבמה ומצגת הנופלים.

בני משפחות הנופלים, בני המחוזים, הנערים והנערות מהבלוקונים - מניחי הנרות.

הגברה "נענע" - שאיתנו גם השנה.

דותן רוזיאו - ליווי הטכני.

סהר גרעין - שידור מצגת תמונות הנופלים בערוץ 900.

עינב רוזיאו - ועדת תרבות.

ולכל הציבור הרב - הרבה תודה שהייתם איתנו.

ספה סוויצקי, מיכל מלכין

יום העצמאות תמיד מגיע במפתיע, ואנחנו עייפות וכבדות מהמצות, מבינות שמיד לאחר הפסח מגיעים שני מועדים חשובים, שיש לתת עליהם את הדעת ותשומת לב מרבית, מגייסות שוב כוחות ומתחילות לתכנן את החג.

יום העצמאות הוא יום מורכב לכשעצמו וכך גם הטקס. זהו חג קהילתי במלוא מובן המילה. רוב רובם של משפחות יגור על בוגריהן וילדיהן מגיעות לציין חג זה, והדשא קטן מלהכיל. כך גם המעברים בהם עוברת תהלוכת הדגלים של ילדי יגור מקטנים ועד בוגרים. כמה מרגש לראות מספר רב של ילדים וילדות מיגור בתהלוכה זאת, על אף הצפיפות הרבה.

בין יום הזיכרון ליום העצמאות מפרידות דקות אחדות, ומיום שכולו עצב אנו עוברים למצב של שמחה. לא תמיד זהו מעבר קל, לכן יש חשיבות לטקס הדלקת המשואות, אשר יוצר פרודור של הגיגות ונתינת כבוד לאלו העושים ופועלים לאורך כל השנה, לאירועים אצלנו ביגור, לענפים ולפעילויות שונות. מאוחר יותר, עם סיום הטקס, אפשר כבר לרקוד ולשמוח ולשתות בירה כמים.

השנה, לציון 74 שנים לישראל ובשנת המאה של יגור, שילבנו במשואות בין ותיקים לצעירים, בין תקופות העבר ביגור לבין ההווה. היה זה שילוב, אשר הראה את שרשרת הדורות ביגור ואת העשייה כאן כבר מאה שנה.

בבניית הטקס חשבנו על שילוב נכון בין חומרים המתאימים לילדים/ות בגילים השונים, אך גם למבוגרים שבינינו. זהו מינון מורכב ודורש הקשבה יתירה. כך שילבנו בין המשואות את הריקודים, את השירים, את קטע ההמחזה ואת המצגות הקצרות, המביאים את קול החברים למרכז הבמה. שיאו של הערב הוא מצגת החיילים. זוהי דרישת שלום חגיגית ומחממת את הלב כל כך ויוצרת בין כולנו חוט של יחד, ילדים, נוער, חיילים ובוגרים.

למרות הזמן הקצר חווינו הענות גדולה של אנשים מכל הגילים ונכונות להופיע ולתרום. זה היה מחמם את הלב. ואף אם היו בעיות טכניות פה ושם (אנחנו מפיקים לקחים) היה זה ערב אביבי, מלבב משהו, שמח בחלקו, ומעלה דמעה והתרגשות בחלקו, ובעיקר ערב שכל כולו יגור - חבריה, ילדיה ובניה.

תודה לכל מדליקי ומדליקות המשואות, לרקדניות הצעירות והמבוגרות, לזמרים ולזמרות, לילדים בקבוצת הדרמה, לורד הלפרן ודניאל ורקר (הנכד של ורד ופיל) על ההנחיה. לענת עוגן על שירת התקווה, ליאנה פוליאק גרודמן על הריקודים וקטע הדרמה, לליטל ברקן על השירים, לגלית חגי על מצגת החיילים וקצר-ראיון, ליוליה איריס על המצגות למשואות, ליעל סט רשף על המילים, לתמי עוז על מצעד הדגלים, ליובל זך על הקשר עם חברת ההגברה ועל הדאגה שהכול יעבוד כשורה, לדותן רוזיאו על התקנת המשואות ולעופר בארי על הדלקת לפיד המשואות. לילדי גן חצב והצוות על עוגת "ארץ ישראל", לעופרי שפיגלר על עוגת הר הכרמל, לאיריס וילרוסה על הכנת 50 קאפקייקס, לתימור בנארי שוסטר, שנתנה יד ועזרה בחלוקת העוגות, לאמוץ אשר, שעזר בכל הנדרש, לשיר וגיל ברוך ולבל ברקן על הבר לאחר הטקס, לצוות האולפן על סידור הכיסאות, לנבו גולדשטיין ולצוות המטבח וחדר האוכל על ארוחת החג, שנתנה פתיחה מרשימה לערב.

ולכל צוות החג: עינב רוזיאו - ועדת תרבות, יאנה פוליאק גרודמן, יוליה איריס, גלית חגי, מורן בצר לוויטן, יעל ס"ט רשף ורתם גורדון צירליון, אשר הצטרפה אלינו במלוא המרץ. אין עליכן.

לו יהי ונזכה לימים נוספים של חגים קהילתיים.

ברכת אודי קינן

חג עצמאות שמח לכל בית יגור, לחיילנו הנמצאים בתורנות חג ובשמירה על הגבולות ולכל מי שנמנע ממנו להיות עימנו הערב. מדינת ישראל מציינת 74 שנים, בשעה שיגור מציינת את שנתה המאה, וכאחות גדולה לאחותה הקטנה, כך ידעה יגור במאה שנותיה, לתת יד ולהיות מעורבת באירועים משמעותיים שהיו במדינה, כאשר זאת עדיין נלחמה על קיומה: הסתרת נשק במעמקי האדמה, מחנות אימונים של הפלמ"ח, הברחת מעפילים, עיבוד האדמה ופיתוח חקלאות. ובין לבין המשיכה יגור לצמוח ולהתבסס. ראו כיצד הדשא מלא במשפחות משפחות - ילדים והורים סבים וסבתות. עם כל השינויים אותם אנו עוברים, ממשיכה לפעול כאן קהילה גדולה ושוקקת חיים. ישראל עומדת בהצלחה כל חייה בפני אתגרים גדולים, גם 74 שנה לאחר היווסדנו, עדיין אנו חייבים בצבא חזק ואיכותי, אשר יבטיח את התשתית להמשך קיומנו ושיגשוגנו. בהיבט הפוליטי עלינו להמשיך ולגשר על פערים אידיאולוגיים בין ימין ושמאל, ערבים ויהודים, תוך חתירה לקידום ופיתוח המדינה. הקורונה, שאחזה בכל העולם וכמובן גם בישראל, הוכיחה לנו עד כמה קהילה היא דבר חשוב ועד כמה ערבות הדדית יכולה לעזור בהתמודדות עם מצבי מצוקה ומשבר. מצב החקלאות במדינה אינו קל, ועלינו להוכיח פעם אחר פעם את חשיבותה לכלל האוכלוסייה, כך עלינו גם להתמודד עם מגמות שונות במערכות החינוך, בכדי לשמור על דרכנו החינוכית. יוקר המחייב בישראל גבוה ואפשרויות של צעירים לרכוש להם בית הולכות ומתמעטות. ואף אנחנו בתוך יגור מתמודדים עם השלכות אלו. אבל, בסופו של כל יום, שעה שאנו מסתכלים על היש, אפשר לראות מדינה יפיפיה, שנופיה מגוונים וטוב להולכים בשביליה, ומי כמונו מכיר את נתיבי שביל ישראל, הנמצאים מעל ראשינו ממש. יש אצלנו יצירה ענפה ופיתוחים מדעיים והייטק פורח, המביא כמעשה קסם פיתוחים ישראלים התורמים לאוכלוסיית העולם כולו. אנחנו צריכים להמשיך ולהתגבר על האתגרים, כפי שהצלחנו בעבר. אני מאמין גדול בכוחות שלנו להצליח גם בעתיד ולהמשיך לצמוח ולפרוח. יש לנו ארץ נהדרת. יום עצמאות שמח למדינה וליגור אחותה הגדולה, נאחל עוד הרבה שנים של יחד קהילתי.

משואות תשפ"ב - 2022

הדלקת המשואות מציינת את המעבר בין יום הזיכרון, שכולו עצב ומכאוב, ליום העצמאות, שכולו שמחה. ויש בהדלקת המשואות רגעים של כבוד וחסד עם העוסקים במלאכה, המבססים את חיינו במדינה וביגור יום יום, שעה שעה. בשנת 74 למדינה ושנת המאה של יגור בחרנו לשלב בין עבר להווה ועתיד ולהעלות על נס עשייה קיבוצית, שיש בה נגיעה לדופק החיים במדינה, ולו רק להדגיש עד כמה יגור ומדינת ישראל אחוזות זו בזו בעבר, בהווה ובעתיד. **לתפארת יגור ולתפארת מדינת ישראל.**

משואה ראשונה - החינוך

לחינוך הקיבוצי יש תרומה אדירה לחינוך ההומניסטי במדינת ישראל, ולנו ביגור יש חלק חשוב בעיצוב החינוך המשותף מראשיתו בעזרתה של עדה יגורי ז"ל, שנוצר תחילה מכורח השעה ולאחר מכן מתוך תפיסה אידיאולוגית של שוויון ערך האדם, שוויון החברה בעבודה ובחברה וקשר של הילד למקום ולקהילה.

תעלינה ותבואנה להדליק את משואת החינוך - **רוחלה מלכין** אשת חינוך ותיקה, שהחלה את עבודתה החינוכית עם הגנת יונה טפר, ומאוחר יותר הייתה גנת בגן חצב ורכזת הגיל הרך, סה"כ 20 שנה במערכת החינוך, שהיו, על פי דבריה, שנות העבודה היפות ביותר, "כי אין כמו לעבוד עם ילדים", **ומור וילרוסה** המייצגת את דור ההווה והעתיד וממשיכה לחנך את ילדינו על פי התפיסה הקיבוצית המיוחדת לנו.

לתפארת יגור ולתפארת מדינת ישראל.

משואה שנייה - ענף המזון

אם אין לחם אין תורה, אמרו חכמינו, אם אין חד"א אין קיבוץ, אומרים אנחנו. חדר האוכל ביגור נחנך ביולי 1939, היה זה אחד מהמבנים הציבוריים המפוארים שקמו בימים של מאורעות דמים בישראל. אך בית זה נבנה מתוך אמונה שיתרום לליכוד השורות בבית הקיבוצי ויהווה את "מדורת השבט" הקיבוצית - לשמחה ולמכאוב, לחגים אסיפות וארוחות משותפות.

יעלו ויבואו להדליק משואה - **טובה"ה מזרחי**, אשר עבדה שנים רבות במטבח ולימדה רבים מאיתנו את טיבו של הקלופס, את טעמה של פשטידת הגבינה, את כופתאות הגבינה ומהי

עבודה קשה מתוך שליחות, **ונבו גולדשטיין**, הממשיך גם בימים מורכבים אלו להניף את דגל חדר האוכל כמקום מזין לנפש ולבטן גם יחד וכמקום בעל ערך חברתי.

לתפארת יגור ולתפארת מדינת ישראל.

השנתיים האחרונות היו מאד מורכבות לעולם מבחינה בריאותית, ומערכת הבריאות כולה עוכדת בתנאים לא תנאים. ראוי למערכת הבריאות, שנדליק משואה לכבודה. יגור, מראשיתה הבינה את חשיבות הקמת מרכז רפואי לחבריה, וכך עברה המרפאה במהלך השנים ממשכן רעוע וקטן למבנה מכובד. ראשונה לאחיות יגור היתה בתיה קנטרוביץ ז"ל ובמשך השנים בחרו מספר חברות יגור לעסוק במקצוע הסיעוד לגווניו.

תעלינה להדליק משואה: **מימי גרטמן**, מהאחיות המיתולוגיות בקיבוץ, אשר רבים מהילדים טופלו על ידה, ורבה תרומתה בריפוי פצעים ובחיזוק הנפש **וערבה שנקר**, אשר בחרה במקצוע הסיעוד, מתוך שליחות אמיתית וכיד אמונה מטפלת בפגים שזה נולדו ומאפשרת להם חיים.

לתפארת יגור ולתפארת מדינת ישראל.

משואה שלישית - הבריאות

משואה רביעית - החקלאות

בשנת השבעים וארבע למדינה נמצאת החקלאות בצומת דרכים מורכב. אך לנו ביגור תרומה גדולה להפיכת קרקע בור, מלאת אבנים וקוצים, לקרקע מיניבה יבולים, לביסוס אהבת האדמה ולפיתוח גידולים שונים. המשתלה ביגור הייתה בין ענפי המשק הראשונים ואיפשרה לחברות רבות להשתלב בעבודת החקלאות הקשה.

יעלו ויבואו להדליק משואה **שנטל ורוני זעירא** - אם וננה - שרשרת דורות. שנטל עבדה ביגור בענפי חקלאות רבים - בכותנה, כפקחית מזיקים, בחממת הוורדים ועתה במשתלה, ורוני זעירא - ממשיך את דרך אהבת הטבע והצומח, בעבודתו במשתלה, אשר לאורך שנים שינתה מקום ופנים, אך מאירה היא ליגור ולפוקדים אותה בימי חול ובשבתות.

לתפארת יגור ולתפארת מדינת ישראל.

משואה חמישית - נוי יגור

"האדם אינו אלא תכנית נוף מולדתו", אמר המשורר, ואנו ביגור מכירים את תווי פנייה היפים של יגור, את פינות החמד שבה ומראשיתה של יגור ועד היום אמונים אנשי הנוי לטפח ולשפר. בטבורו של קיבוץ נמצא העיגול, אשר תוכנן על ידי אדריכל הגנים, חבר יגור, שלמה ווינברג (אורן). בין יצירותיו ניתן לראות את גן הנדיב בזיכרון יעקב. בעבר נקרא ענף הנוי "שיפור מחנה" ואלישבע ווינברג אורן הייתה בין הראשונות שלימדו את ילדי הקיבוץ את מלאכת ניכוש העשבים, גירוף עלים ושתילת פרחים. יעלו ויבואו להדליק משואה: **יפתח שחר**, נכדם של שלמה ואלישבע, **וגלי גורביץ**, הממשיך במסירות רבה את דרכם של הראשונים - לטפח, לשתול, לגזום וליפות את יגור כולה. **לתפארת יגור ולתפארת מדינת ישראל.**

משואה שישית - הנושאים בעול הבטחוני, חברתי ובשירות המדינה

"מסכיב יהום הסער- אך ראשנו לא ישח - לפקודה תמיד אנחנו". יגור הייתה תמיד בלכ ליבה של העשייה הביטחונית בישראל, בתקופת ההגנה וימי הנוטרים, הפלמ"ח, הבריגדה וכן הלאה. נדליק משואה לכבודם של כל אותם בנים ובנות העוסקים בתרומה למדינה, הן מבחינה בטחונית והן מבחינה חברתית קהילתית, למשרתים בצבא, בשירות חובה, קבע ומילואים, לבני ובנות שנת השירות והשירות הלאומי.

להדלקת המשואה תעלה משפחת בן דור הרחבה - **אליהו בן דור** הסב, אשר שנים היה קב"ט המועצה ואחראי על הביטחון ביגור ועל תחזוק המקלטים, ונכודתיו ונכדו, המשרתים כיום בצה"ל, בתפקידים מגוונים.

למשפחת בן דור הרחבה - חמישה בנים ובנות המשרתים בעת הזאת בצה"ל - שאו כבוד ברכה.

לתפארת יגור ולתפארת מדינת ישראל.

משואה שביעית - משואת המאה - לתפארת יגור

משואה שביעית מוקדשת לשנת המאה של יגור - לכבוד המשכיות שרשרת הדורות, חיזוק הבית והעמקת השורשים.

תעלה ותבוא **משפחת תבורי - כרמלה**, הילדה הראשונה שנולדה ביגור **ואביטל** - מראשוני הילדים ביגור. כרמלה ואביטל זכו לראות את יגור בצעדיה הראשונים, שעה שהייתה קיבוץ צעיר עת נלחמה על קיומה, יחד עם יגור הם גדלו ובגרו ובעלי זכות הם לראותה כיום נושקת למאה, גדולה ומלאת חיים.

עם כרמלה ואביטל יעלו גם: **הדס**, בתם של אביטל ודרורה ז"ל, **ארבל** הנכדה והנינים - **ירדן וניתאי**.

יחדיו מהווים שרשרת של ארבעה דורות, אשר לא תנתק במהרה.

לתפארת יגור ולתפארת מדינת ישראל.

אסתר גולדברגר - לזכרה

אסתר נולדה ב-25.1.1922 בעיר בודפשט, בת למשפחה אמידה, אחות צעירה לשרה ומגדה. אביה היה סוחר, וחיי המשפחה עד לכיבוש הונגריה התנהלו בשקט, למרות החוקים האנטישמיים בהונגריה.

עם כניסת הנאצים בשנת 1944, הורע מאוד מצבם של היהודים בהונגריה. אביה השיג תעודות מזויפות מראול ולנברג. אסתר ניסתה לברוח, אבל נתפסה בגלל המראה היהודי שלה. יחד עם משפחתה עברה לגיטו. על מה שעברה המשפחה שם, אמרה: "אני רציני לחיות. מי שלא היה שם לא מסוגל לדמיין לעצמו איזה חיים היו לנו שם. זו הייתה פלנטה אחרת."

בגיטו נפטרה אחותה שרה מרעב. שאר בני המשפחה שרדו. הם חזרו לביתם שבבודפשט והחלו לבנות את חייהם. באותן שנים העתיד נראה מעורפל ואפור. היא סיפרה לבנותיה, שיום אחד הלכה למגדת עתידות וזו אמרה לה: "את תתחתני, תחיי בחו"ל ואף פעם לא יהיה לך מספיק כסף".

אסתר המשיכה לחפש את עתידה, ובעקבות הצעה של חברה פנתה למשרד של הסוכנות היהודית, ושם נאמר לה: "קודם תלכי להכשרה ותלמדי להיות חקלאית ואז תעלי לפלשתינה". בהמשך הצטרפה להכשרה, שם הם היו שלוש בנות יחידות מול שלושים גברים. באותה הכשרה היו גם דב ושרה קרדוש. בהכשרה פגשה את יוסף גולדברגר, לו נישאה עוד בהיותם בהונגריה.

בשנת 1947 הם החלו את מסעם לעבר מדינת ישראל. הבריטים עצרו את ספינתם "ההגנה" ליד חופי הארץ והם הובלו לקפריסין. בהגיעם ארצה, הופנו לקיבוץ שדה נחום, שם נולד בנם הבכור מיקי. לאחר מספר חודשים עזבו את שדה נחום ובאו ליגור. ביגור כבר הייתה קבוצת עולים מהונגריה והם הפכו לחלק בלתי נפרד ממנה. השנים הראשונות לא היו קלות. אסתר חלתה בשחפת ומחלתה ריתקה אותה לחדרי חולים ולביתה במשך שנה.

בהמשך נולדו הבנות: כרמלה (1953) ושרי (1957).

רוב שנותיה עבדה אסתר במתפרה. יותר מאוחר עבדה חצי יום בבתי ילדים.

בני הזוג, אסתר ויוסף אהבו את החיים, שאותם הפסידו במלחמה. הם אהבו לצאת מיגור לבלות עם חברים, לרקוד, לשוחח, לטייל, לדבר הונגרית ולהנות. "אמא", אומרות בנותיה, "הייתה מאוד חברותית, אופטימית, טובת לב, אהבה לקרוא ספרים, אהבה תרבות, קולנוע, תיאטרון. הייתה מאוד סקרנית. תמיד הקפידה להתלבש יפה, עד יומה האחרון". היא הצביעה בעד שולמית אלוני, כי שנאה

מלחמות וחשבה שדו-קיום זו הדרך לחיות בשלום בישראל.

בגיל 85 החליטה לעבור לבית אחווה. "אמא", אומרות הבנות, "הייתה אשה מאוד מציאותית. תמיד הקדימה לעשות צעד אחד קדימה. היתה מאורגנת מבחינה פנימית בצורה מעוררת השראה". עד גיל 90 הייתה מאוד עצמאית. הייתה אהובה על הצוות בבית אחווה.

לפני כארבעה חודשים חגגו לה בבית אלון 100 שנה להולדתה. במסיבה נכחו משפחתה, צוות גיל הזהב, חברים וצוות ידידיה בבית אחווה.

"הייתה בה נתינה אינסופית למשפחה", אומרת כרמלה ומוסיפה: "הייתה מאוד משמעותית בחיי בנותיי".

בימים האחרונים הורע מצבה. יומיים לפני מותה ישבה עם נכדיה וניניה בבית אחווה. "את חג הפסח חגגנו בחדרה שבבית אחווה". בבוקר באה כרמלה, פתחה את החלונות המוגפים, עיסתה את פניה, ניקתה את עיניה. אסתר פקחה אותן ואמרה בלחישה: "אני אוהבת אותך", ועצמה את עיניה. בשעות אחר הצהריים שרי עסקה בעריכת סרט. פתאום תקף אותה חוסר שקט, עזבה הכול ובאה לאמא, וכעבור דקות ספורות אסתר נפטרה. "היה באמא משהו", אומרת כרמלה, "כל כך לא מעיק, שאפילו ברגע הפרידה איפשרה לנו להיפרד באהבה".

אסתר הותירה אחריה שלושה ילדים: מיקי, כרמלה ושרי, שלושה נכדים: ישי, טלי וגילי וחמישה נינים: אור, הילי, הדר, מעיין וזוהר.

יהי זכרך ברוך.

מילים שעלו מהנשמה.

אמא - הנציגה האחרונה של הקבוצה ההונגרית, שהיתה תוססת ונפגשת: שרים, שותים קוניאק ושמחים. אמא אהובה, בהוקרת תודה על הזכות הגדולה שאיפשרת לנו לתקן מערכות יחסים לדורות הבאים ולדור הנוכחי, בזכות חיים כה ארוכים של ליווי לצידך. איפשרת לי להתקרב, לחבק, לנשק. היית בקבלה, אינטימיות, אצילות נפש, עצמאות, אהבת האדם, ואהבה לטבע.

הגעת מתרבות אירופית. חווית זמנים טובים לפני המלחמה, ותקופה אפלה והישרדותית במהלכה. הרעב והמחסור באוכל נשמעות פעמים רבות כאן, "תאכלי כי אם תהיה מלחמה לא יהיה מה לאכול". לחם - חייב להיות במקרר תמיד. כל יום היית אוכלת שתיים-שלוש פרוסות, לא נאחזת בסיפור השואה, ולא היו כלים להכיל את הצל והאפלה. היית בכאן ובעכשיו. כעוף החול התרוממת מעל מחלות, פרידה מבעל, יציאה לפנסיה, וראית את הטוב. בחרת בחיים מחדש. מה שאפיין אותך לאורך השנים: עצמאות, חשיבה קדימה ופעולה, רוחניות, אסתטיקה. לבושה תמיד יפה, יד פתוחה לתת. אין שום דבר מובן מאליו. מי שבא לתקן משהו בדירה - יקבל שוקולד, גם המטפלות, "כרמלה, תקני להן שוקולד".

עזרת לנו בכל מה שצריך, לב פתוח, חמלה. הצבעת למר"צ - היית בעד זכויות שוות לכלל אזרחי המדינה ללא הבדל דם, גזע או מין.

אמאילה, אהובה שלי, לוקחת כצידה לדרך - אהבת האדם, הטבע, קבלה, גמישות מחשבתית, עשיית הטוב, בחירה מחודשת בחיים, כח חיים פנימי.

תודה על סיום חיים בו נפגשו נשמות לרגע של התעלות. על האור הרב שהשארתי, שאפשר ללחוש לך מילות אהבה, ללסף, לסרק, לעשות עיסוי ולהיפרד במילים, "אני אוהבת אותך". נוחי, ועופי בשלום הלאה.

תודה לצוות גיל הזהב, דליה, איל, מיכל שמיר, שליוו את אמא לאורך שנים ודאגו שחגיגת המאה, למרות הקורונה תקרה בגדול. תודה לאילנה שטנגל מנהלת בית אחווה, שכל כך אהבה את אמא וחיבקה אותה כל הזמן. תודה לאולה אם הבית, למטפלות המסורות - גימילה, נגי'אח, נטשה ואתי, תודה על טיפול מסור ואוהב. תודה לרופא, ד"ר דראושה. נגעת בליבי, כשלחשת שעשינו נכון כשהחלטנו להשאיר אותה בבית, תודה לך על הכול. ראסמיה - תודה רבה לך. תודה לכל צוות בית אחווה שטיפל נפלא באמא, תודה לחנה פרץ וללאה לביא שהחזיקו לה את היד וליוו את אמא במעבר.

תודה לשרי אחותי, שהיית איתי.

ותודה לחיים.

כרמלה

*

אמאילה אהובה שלי, מה אספר עלייך? זכרונות ילדות מאמא אוהבת, יצירתית ומחבקת, שלקחה אותי איתה מהיום שאני זוכרת, לבתי קולנוע, לצפייה בסרטים אירופאים לפחות פעמיים בשבוע, להצגות, להופעות, ואני תמיד צמודה אלייך, חבוקה בזרועתייך. נסיעות ברכבת, טיולי טבע, פיקניקים, נסיעות באוטו תנובה למסיבות של ההונגרים, לבושה תמיד בשמלה יפה ונעליים נוחות ומאוד מתאימות לשמלה. פורים. תמיד פרוייקט. מדידות אינסופיות, לתחפושת שידעתי שתהיה מדהימה ונוחה ותתאים בדיוק למה שביקשתי. בגיל ההתבגרות התמרדתי נגדך המון, הייתי יצור בלתי נסבל. מבקשת ממך סליחה ענקית. זה לא הגיע לך. היית אמא נהדרת. האהבה שלך הייתה במלואה, רק היה קצר בתקשורת, בין צברית חצופה לאמא שורדת שואה אירופאית, שכל כוונתה הייתה טובה. בכל מעברי חיי, נסיעות וטיולים לחו"ל, התנסויות בחיים שלא תמיד היו קונבנציונליים, תמיד היית שם, בשבילי. עזרת בכל מה שיכולת. אהבת אותי ונתת מליבך ונשמתך את הכול. רוצה להודות לך אישה נפלאה. אמא שלי אהובה ויקרה, על שזכיתי להיות הבת שלך. זה לא מובן מאליו. תודה.

אוהבת אותך עד עמקי נשמת. זכיתי להיות לצידה של אישה אצילית, חכמה, מדהימה, שעברה אינספור מעברים בחייה, וחיייתה עד גיל 100 וארבעה חודשים. תודה אמאלה שלי, תודה על החוויה לחיות לצידה של אמא כל כך מיוחדת, מלמדת, מאירת פנים, חכמה, אוהבת אדם, תמיד רוצה לעזור לזולת, תמיד חושבת על האחר ולא על עצמך. הדעות הפוליטיות שלך, שנעו מאוד שמאלה, לא בדיוק התאימו לכולנו, אבל את תמיד עמדת על שלך. לא ניסית לשכנע או לכפות שנחשוב כמוך, רק הצהרת את דעתך. וזה היה לך מאוד חשוב. האהבה בין בני אדם, לא משנה צבע, דת או מיגדר. את אהבת את כולם, וגם לימדת אותנו להיזהר מהרע, מהרוצים לחסלנו. למדתי ממך המון. תודה אמאלה שלי, על הכול. אוהבת אותך כל כך, לראות אותך נפרדת מהעולם גם הייתה חוויה. בשקט, באהבה, הושטת יד ואמרת שלום. תמיד הרחת כל כך טוב. הריח שלך ואהבתך עדיין פה. עוטרף אותי.

באהבה משרה, כי כך רצית שיקראו לי. שרה.

סבתוש יפה ומתוקה שלי, מחפשת את המילים הנכונות, המתאימות לפרידה, וכל כך קשה לי למצוא אותן. קשה לי לדמיין את החיים שלי בלעדיך. דמותך שזורה בכל זיכרון ובכל רגע מחיי. זכיתי באישה מדהימה וחזקה, שליוותה אותי כל חיי, אישה חכמה, שמחה, אופטימית, יפה, עדינה מלאה בטוב, אוהבת אדם, סקרנית ופתוחה. זכינו ללוות אותך בדרך האחרונה והיפה, שהסתיימה בשלווה, במיטה שלך, ללא כל סבל, מוקפת חום, שמחה, אהבה, לצילו של ההר הירוק תמיד.

מקווה שעכשיו את עם סבוש, ועם כל משפחתך שכל כך התגעגעת אליהם, יושבים לכם יחד שם למעלה ורוקדים לצלילי הוואלס.

אוהבת אותך מתוקה שלי, ותודה על כל מה שהיית בשבילי. זכיתי.

גילי

אסתר אהובתי

הגעת לראשונה לחיי דרך שכנות של שנים רבות עם הורי ואחר כך החברות הטובה עם אמא שלי. כך פגשתי בך לראשונה, אשה טובה, חמימה, לבבית. תמיד היה לי נעים להסתכל עלייך, מבריקה בנקיוןך. היית נאמנה מאוד בקשרים אישיים, אשת משפחה למופת.

קל לכתוב עלייך אסתר, או כפי שהנכדות שקוראות לך "אסתריקה". קשה לעכל את לכתך מאיתנו. את לא רצית הרבה, צנועה, טובה ועדינה. אדם נוח. היית אור חזק ביגור.

במותך הלך חלק מהאור, נעלם! היתה בך עדנה ואהבה כלפי הזולת וכלפי המשפחה. היה בך שקט ורוגע, ודאות פנימית וחזקה, ומתוך כך לא היה בך צורך להתבלט.

היו לנו רגעים וזמנים מאוד יפים ביחד. היית מאזינה מובהקת ומסורה. היית בטוחה בדרכך ופתוחה בהשקפותיך.

אזכור את פנייך המחייכות ועינייך הטובות. דמותך לנגד עיניי וקולך מהדהד באוזניי. דמותך היפה והאצילית, התמירה, תלווה אותי ואת כל משפחתך.

זכית בילדים מסורים ואהובים, נכדים ונכדות אוהבים ומסורים, והם זכו בך.

אוהבת אותך מאוד. יהי זכרך ברוך.

לאה לביא

לזכרה

בחינו בקיבוץ נוצרות נקודות מפגש במצבים שונים על כמה מהן שהיו לי עם אסתר, אני מבקש לספר לכם.

- באמצע שנות החמישים של המאה שעברה מיקי ואני היינו באיזולטור הילדים. אסתר, כמו אמהות אחרות, באה אחר הצהריים לביקור. הסתכלתי עליה ושמתי לב להופעה המיוחדת שלה, וגם שאלתי בחוצפה על כך. היא ענתה בחיך, "אשה תמיד צריכה להיראות יפה, במיוחד מחוץ לבית".

- בשנות ה-80 הצטרפה אסתר לצוות מועדון המבוגרים, שהגיש שירות קפה ועוגה - עד השולחן. תמיד היה חיך על פניה.

- עוברות מספר שנים ואני בצוות שהיום נקרא "רווחה". יוסף נחלש פיזית ונסע ל"אגרטל" בקלנועית. כשנחלש עוד יותר, הסעתי והחזרתי אותו בעצמי ב"סבנועי". אסתר לא שכחה ותמיד הזכירה ואודתה.

- לפני כ-15 שנים החליטה אסתר בתבונתה לעבור לבית אחווה, כדי להיות עם עוד חברים מיגור - מוגנת ולא בודדה. אני מבקר בבית אחווה מעת לעת כבר כמעט 40 שנה, בשבתות. סיבוב הביקורים מתחיל אצלה. קודם כול - חיך, אחר מילה טובה ומוקירה על מה שעשיתי ועושה, ולבסוף - עידכון לגבי דיירים חדשים מיגור שכדאי לבקר.

יקרת לנו אסתר, ננצור את דמותך ונזכרך לברכה.

אמנון מאירי

יום הילד
יום ו' 20.5.22
בסימן שאתה צעיר
פעילות לכל המשפחה
בעיגול וסביב חדה"א

אטרקציות נוספות

- ❁ בית קפה "יוניקו" ובירה ברחבת בית בר יהודה
- ❁ הרקדה באולם הקטן של חדר אוכל
- ❁ ג'ימבורי לקטנים בדשא הדואר
- ❁ דוכני אוכל ברחבת המרכולית

להתראות
 תמר קלוג, תמי עוז

16:30 טקס הפתיחה

פתיחה כניסת כיתה א' לחברת הילדים
 גזירת סרט ה-100

פארק אתגרי בעיגול

מגיל 8 ועד 120
 (נעליים חובה, רצוי מכנס ארוך)
 ספינת פירטים השור הזועם וקרוסלה
 השחל טבעת הפל את המגדל
 סולמות וחבלים
 מתנפחים
 לייזר קראפט ברחבת חדר אוכל